

23/05/2023: ვსაუზმობდი და, ღვთის მადლით, საუზმობის დამთავრებამდე, ეს დავწერე
ჩაცინება

ადამიანის სწორი გაგება:

როდესაც ადამიანზე ვსაუბრობთ, უნდა მოვახდინოთ ორნაწილოვანი განსხვავება:
ადამიანის არსაა და ნერვულ სისტემას შორის.

ადამიანის არსი სამი ნაწილისაგან შედგება: გონება, რომელიც შეაძლევინებს გაგებას;
სული, რომელიც გონების გახანგრძლივებაა, და გონებასთან გამოთქმშეუსაძლოდ
განსხვავებული და ზეზუნებრივად ერთია; და ღვთის ხატება, რომელიც არის ადამიანის
გარეგნობა, როგორიც ღმერთს წარმოუდგენია.

ახლა, ადამიანის გონება დაკავშირებულია ნერვულ სისტემას, რათა ადამიანმა
გამოცდილება შეძლოს; ხოლო ღვთიური ხატება, არის ადამიანის "ბიოლოგიურ
ინფორმაციულ კოდში" შენახული; შესაბამისად, ხდება უკვდავი და მოკვდავი ნაწილების
დაკავშირება, ხოლო ეს, საინტერესო "დინამიკას" ქმნის.

ადამიანში შეგვიძლია ვთქვათ, არის სამი ნება, ხოლო მასზე გავლენას ახდენს ოთხი ნება:
ესენია, სამი შინაგანი: ხორცი, თვით-ნება, და სული; ხოლო, მეოთხე: გარეგანი გავლენა.

- ასევე, აღსანიშნავია, ვითარმედ, ჭეშმარიტად, უკვდავი დაკავშირებულია მოკვდავს,
თუმცა უკვდავის გამოვლენა შეზღუდულია, რამეთუ მოკვდავ ნაწილზე გარემო ახდენს
გავლენას განვითარებისას; ამ საკითხს ნელ-ნელა გავშლი. -

მეოთხე ნება, რომელიც არის გარეგანი გავლენა, გონებასთან დაკავშირებით ძალზედ
მარტივია: პიროვნება, ხილული თუ უხილავი, ახდენს საკუთარი "ინპირაციით" ადამიანის
ნებაზე გავლენას; ამიტომ გონებასთან დაკავშირებით, შინაგან სამ ნებაზე დავწერ, ხოლო
გარეგან გავლენაზე ხორციდან დაკავშირებით განვავრცობ, რამეთუ გავლენა
მრავლისმომცველია, იმდენად, რომ გონებაზეც ახდენს გავლენას, ნერვული სისტემის
გავლით; ანუ ხორცის ნებით, და არამარტო, არამედ ასევე გარემო განვითარებადი
შეზღუდვებით.

ნება სული: ეს არის, როგორც უწოდებენ სინდისი; შინაგანი ხმა, რომელიც კარგისკენ,
უპირატესისაკენ მიგიძღვის.

ეს არის არა ადამიანის ნაწილი, ვიდრე უფრო ადგილი ადამიანში, რომელიც
სულიწმიდისთვისაა განკუთვნილი;

მოკლედ, ეს ესეა: ადამიანის ეს ადგილი არსებაში, ცარიელია; მონათლულის შემთხვევაში
მას სულიწმიდა ავსებს უცვლელად; ხოლო უკიდურეს შემთხვევაში, შესაძლოა ავსულმა
დაისაკუთროს.

- თუ ადამიანი მონათლული არ არის, მისი სინდისი გარეგანია, როგორც მეოთხე ნება, როგორც სულიწმიდა იყო წინასწარმეტყველებზე, თუმცა არა შიგნით; ხოლო ადამიანში შინაგანი სულის ნების ადგილი, გამოცდილებების მიხედვით, როგორც დავნერე, შეუძლია სულიწმიდას ან ავსულთ, რომ დაიკავოს/დაიკავონ. -

თვით-ნება: თვით-ნება არის გონება, რომელიც გავლენებს აფასებს და თავისუფალი ნებით გადანყვეტილებებს იღებს; გონებას აქვს გაგება, რომელიც ჩამოყალიბებულია ხორციელი და სულიერი გამოცდილებებით, მაშ ქვის გული და ახალი გული, უბოროტესი გული და ღვთიური გული; ხოლო გონება, მისი გაგებით, ანუ შენ, შენი გაგებით, იღებს გადანყვეტილებებს თავისუფალი ნებით.

- ახლა, განვავრცობ ხორცის ნებაზე, და განვითარებად შეზღუდვებზე. -

ხორცის ნებაც მარტივია, თუმცა ძალზედ ჩახლართული, რამეთუ გარემო გავლენები: ხორცის ნებაა, სითბო, საკვები, სასმელი... გადარჩენა; თუმცა ხლართავს გარემო გავლენები, რადგან გარემოს მიხედვით ხდება უკვდავის, რომელიც მოკვდავზეა დაკავშირებული, მალური, როგორც მალადაპტიურშია, ანუ შეუსაბამო განვითარება; ხოლო, ახლა, ამაზე განვავრცობ ორ ნაწილად, ხორცი და გონება:

ხორცი: ადამიანის გარეგნობა, როგორიც ღმერთს წარმოუდგენია, არის მის "ბიოლოგიურ ინფორმაციულ კოდში" შენახული, თუმცა ადამიანის გარეგნობაზე გარემო ახდენს გავლენას, მაშ გარეგნობა ფრიად განსხვავებულია შესაბამისი გარეგნობიდან: მაგალითად, მშობლების კვება და გარემო, ბავშვის კვება და გარემო, მშობლებისა და ბავშვის ჩვევები... ეს ყველაფერი გავლენას ახდენს, მაშ თუ უფალმა ინება ადამიანი ერთი სიმაღლის ყოფილიყო, თუმცა გარემო ზღუდავს, იგი უფრო დაბალი იქნება; ეს ყველაფერი ვრცელდება, სახის, მთლიანი სხეულის, და მათ შორის ნერვული სისტემის განვითარებაზეც; პირველ ორში მარტივია, სახე არც ისე განიერი იქნება, არც ისე მაღალი იქნები, და სხვადასხვა ხარვეზები თუ პრობლემები; თუმცა ნერვული სისტემა ყველაფერს ხლართავს, რადგან იგია დამაკავშირებელი გონების და ხორცის, თუმცა რამეთუ თავადაც ხორცია, თავადაც ნაგავლენია, ხოლო ეს, მრავლისმომცველად იჩენს თავს: ადამიანმა თუ განიცადა ტრაუმა, მოხდა ტვინის მალადაპტიური განვითარება, ეს პირდაპირ ახდენს გავლენას ადამიანის გაგებაზე; თუ ნერვული სისტემა დაზიანებულია ან შეუსაბამოდ განვითარებული გარემო გავლენების გამო, ამით ადამიანის გაგების, ანუ გამოცდილების პირდაპირ შეზღუდვა ხდება; ამასთან, გონება, რომელიც უკვდავია, ნერვული სისტემის შეზღუდვებისამებრ, ასე ვთქვათ, იკეტება შიგნით, და წარმოიქმნება განცდა-კომუნიკაციის მრავალგვარი პრობლემები.

ახლა, საინტერესო დაკვირვებები: როდესაც ადამიანი ღმერთს უახლოვდება, მისი მთლიანი არსების ღვთიურ ხატებაზე დათანხმება ხდება, ასევე გარდაიქმნება გონება და

გაგება; მაშ, ხელახლა დაბადება, ზემოხსენებული ახალი გული, გონების განახლება, და ა.შ.; ამასთან ერთად, ამაზე არ დავწერდი, თუმცა ეს საკმაოდ დაკვირვებული მოვლენაა მორწმუნეთა შორის, ვითარმედ როდესაც ადამიანი უახლოვდება ღმერთს და მისი შინაგანი არსობრივი განწმენდა ხდება, ღვთის ზებუნებრივი ძალით, ადამიანის გარეგანი გარეგნობაც უფრო ღირსეული ხდება, არეკვლით ღვთიური ბრწყინვალეების უკეთ; თუმცა კვლავ არასრულად.

[ღვთის ნებისამებრ, მოგვიანებით, შევასწორე.]